

तत्र पितृभ्यां सहितो

मित्रावसुना च मलयवत्या च

धीरश्रु चिराय बुभुजे

विद्याधरचक्रवर्तिपदं । 256

एवं सकलजगत्त्रय-

हृदयचमत्कारकारिचरितानां

स्वयम् अनुधावन्ति सदा

कल्याणपरम्पराः पदवीं । 257

इत्य् आकर्ण्य कथां किल

देवी यौगन्धरायणस्य मुखात्

मुमुदे वासवदत्ता

गर्भभरोदारदोहृदिनी । 258

तदनु तदनुषङ्गप्राप्तया प्रीतिभाजाम्

अनवरतनिदेशप्रत्ययाद् देवतानां

निजपतिनिकटस्था भाविविद्याधरेन्द्र-

स्वतनयकथया तं वासरं सा निनाय । 259

। इति ।

॥ द्वाविंशत् तरङ्गः ॥